

Nejc Ilc

ČEMU RIBNIŠKI PASIJON?

V naravi človeka je, da najprej naredi in nato razmišlja. To še toliko bolj velja za človeškega mladiča, ki komaj kroti viške energije in po enem projektu že grize v drugega. Zato je nadvse dragocena refleksija narejenega dela in njegovo umeščanje v družbeni okvir, ki hkrati pomeni njegovo osmišljanje. V tem kratkem razmišljanju bomo naredili točno to s projektom Ribniški pasijon.

Kratek zgodovinski pregled

Ribniški pasijon ima kratko, vendar zelo intenzivno zgodovino. Začelo se je leta 2007, ko je skupina mladih ribniških mladincev zbrala okrog sebe okoli 110 prostovoljcev in v ribniškem gradu prvič uprizorila Kristusov pasijon. Scenarij povzema vse štiri evangelije, samo igro, ki je še najbolj podobna gledališki predstavi, pa v veliki meri dopolnjuje glasba. Ravno ta prvina je v celotnem projektu najbolj blizu mlademu srcu – je moderna, spevna, močna in energična. Že od samega začetka smo se trudili, da bi bila v čim večji meri avtorska in skladbe, ki so tako nastajale, so vse bolj jasno kazale v smeri rock glasbe. Tako je Ribniški pasijon po strokovnih mnenjih edini pasijon v Evropi, ki za glasbeno kuliso uporablja zvrst modernega rocka.

Od leta 2007 do danes se je zvrstilo pet sezon Ribniškega pasijona in trenutno smo ravno pred šesto. Število sodelujočih vsako leto narašča in že dosega številko okrog 150. Gre za prostovoljce z območja Kočevja, Ribnice, Sodražice, Velikih Lašč, Dobropolja in Grosuplja. Nedvomno ta projekt predstavlja največji kulturni dogodek Ribniške doline, na kar smo ponosni, predstavlja pa tudi čedalje večjo odgovornost. Prav zato je na mestu, da ovrednotimo pomen pasijona v našem okolju in poiščemo razloge, ki ta projekt ohranjajo v živahni kondiciji.

Čemu pasijon?

Bistveni razlogi za vsakoletno uprizoritev Kristusovega trpljenja so trije:

- poglobitev verskega življenja,
- povezovanje ljudi in
- uresničevanje svojih talentov.

Prvotni namen projekta Ribniški pasijon je bil popestriti dogajanje okrog največjega krščanskega praznika, velike noči. Na cvetno nedeljo in na veliki petek se pri obredih v cerkvi bere Pasijon, torej tisti del izbranega evangelija, ki govori o zadnjih urah življenja Jezusa Kristusa. Navadno besedilo bere več različnih oseb, kar daje bežni vtis gledališke uprizoritve. Že to ima samo po sebi bolj neposredni

vtis na poslušalca/vernika, kot pa zgolj glasno branje teh odlomkov, ki ga izvede ena oseba. Verniki naj bi se ob poslušanju besedil pasijona bolj poglobili v smisel Jezusovega žrtvovanja, bolj naj bi se vživeli v njegovo osamljenost, zavrženost, ponižanje in grozljivo fizično bolečino. Če želimo stopnjevati to izkušnjo, je najbolj naravna izbira polnokrvna gledališka uprizoritev, kjer prizori trpljenja, ljubezni, smrti in zmagoslavja dobesedno zaživijo v igralcih, sceni in glasbi. Iz te želje je nastal Ribniški pasijon in to je glavni razlog, da ga vsako leto znova pripravimo. Da z njim v gledalcih, še bolj pa v samih sodelujočih, izzovemo vprašanja o tem največjem dogodku človeške zgodovine, ki je dobesedno razkral časovni horizont na čas pred njim in po njem. Po besedah večine vključenih je to njihova najboljša osebna priprava na veliko noč. Poleg katoličanov pa Ribniški pasijon pritegne tudi neverujoče, ki jih je v sekularizirani družbi že skoraj polovica. Namenjen je namreč tudi njim, da morda preko njega lažje razumejo večkrat prezrt pomen krščanstva za ves zahodni svet.

Drug pomemben razlog in hkrati tudi želja je povezovanje ljudi v generaciji in med generacijami. V ekipi sodelujočih je namreč moč najti vse, od osnovnošolskih otrok do zrelih upokojencev. Projekt, ki je na začetku temeljil skoraj izključno samo na koordinaciji mladih, je vsako leto bolj postajal projekt vseh generacij. V dogajanje so vključene cele družine, krogi prijateljev in vasi. Ribniški pasijon ima močno povezovalno silo, saj ljudem ponudi možnost druženja, zabave in skupinskega dela, ki ga žal v tem času na vseh področjih izrazito primanjkuje. Po eni strani gre za peskovnik, v katerem se mladi kalijo za prevzemanje odgovornosti v prihodnosti, po drugi strani pa je to »sladka skrb« za izkušene odrasle, katerim delo na projektih predstavlja vsakdanjik. Predstavlja izziv in dobrodošlo popestritev življenja, iz katerega so zaradi ustvarjanja družine, kariere in osamosvajanja podobna udejstvovanja začasno izginila in se morda potem nikoli več vrnila. Povezovanje ljudi med seboj ni zgolj generacijsko, temveč tudi območno: na enem mestu se namreč zbirajo igralci, pevci, glasbeniki, scenski delavci, šivilje, koordinatorji in drugi s skoraj celotne zahodno-dolenjske regije, od Kočevja do Grosuplja. To daje Ribniškemu pasijonu dodatno razsežnost in draž.

V uvodu smo že omenili, da je Ribniški pasijon preplet gledališke igre in žive glasbe, kar posledično ustvarja pestro ponudbo možnih udejstvanj. To je tretji pomemben razlog za vzdrževanje pasijona pri življenju. Ljudje preprosto potrebujemo nove izzive, da ob njih nabrusimo svojo ustvarjalnost in tako dosežemo samo-izpolnitev. K sodelovanju na projektu se vsako leto odzovejo ljudje z najrazličnejšimi darovi, ki jih ob prostovoljnem delu še obogatijo in poglobijo. Večkrat se namreč zgodi, da nekdo, ki je v mladosti že stal na gledaliških odrih, v odraslem obdobju več ne dobi priložnosti, da bi ta svoj talent znova uresničil in ga nadgradil. Enako velja tudi za vse ostale sposobnosti, od šivanja, izdelovanja scene, do

igranja bobnov. Tako pasijon vidimo kot odlično priložnost za razvijanje svojih talentov in ohranjanje njihove kondicije.

Zaključek

Na kratko lahko začeto razmišljanje strnemo v misel, da je pasijon v današnjem času in okolju pomembna sestavina našega življenja, predvsem ker poživlja versko izkušnjo in podoživljanje zgodovinskih dogodkov, ustvarja okolje za navezovanje medčloveških odnosov in pomaga sodelujočim, da uresničijo svoje darove in razvijejo nove sposobnosti. Ribniški pasijon čedalje bolj postaja del naše identitete in naših življenj.

Ribnica, 7. marca 2012